

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Termene Procedurale](#) > [Spain](#)

Termene procedurale

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Actele procedurale trebuie să fie îndeplinite până la anumite *termene* sau în anumite *intervale de timp* prevăzute de lege.

Un termen desemnează momentul până la care trebuie să fie îndeplinit un anumit act procedural.

Un interval de timp desemnează timpul disponibil pentru desfășurarea acțiunii. Termenele pot fi exprimate în zile, săptămâni, luni sau ani.

Dacă legea nu prevede un termen, se înțelege că actul trebuie să fie îndeplinit fără întârziere.

Orice întârziere a procedurilor judiciare poate duce la o încălcare a dreptului la un proces fără întârzieri nejustificate, care este considerată ca făcând parte din dreptul fundamental la protecție jurisdicțională efectivă. Pentru a stabili dacă există o întârziere excesivă, se face trimitere la noțiunea de termen rezonabil, care ține seama de factori precum complexitatea litigiului, durata normală a tipului de litigiu în cauză, interesul justițiabilului și comportamentul său procedural, precum și comportamentul autorităților sau luarea în considerare a resurselor disponibile. În acest caz, se poate evalua răspunderea instanțelor și a personalului instanțelor sau răspunderea financiară a statului pentru prejudiciul cauzat părții vătămate.

Pe lângă termenele procedurale, există problema separată a termenelor de exercitare a drepturilor materiale (decădere și prescripție) care sunt prevăzute în dreptul material și care determină respingerea unei acțiuni introduse. Totuși, acestea trebuie luate în considerare în hotărâre astfel încât să nu împiedice desfășurarea procedurii.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Regulamentul, în domeniul normelor privind procedurile administrative, este prevăzut la articolul 30 din Legea nr. 30/2015 privind procedura administrativă comună în administrațiile publice (*Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas*), potrivit căruia:

1. Cu excepția cazului în care legislația spaniolă sau dreptul Uniunii prevede altfel, în cazul în care termenele sunt exprimate în ore, se consideră că acestea se referă la ore de lucru. Toate orele dintr-o zi care fac parte dintr-o zi de lucru sunt ore de lucru.

În cazul în care termenul este exprimat în ore, acestea încep să curgă de la ora și minutul în care actul este notificat sau publicat. Aceste termene nu depășesc 24 de ore, caz în care sunt exprimate în zile.

2. Cu excepția cazului în care legislația spaniolă sau dreptul Uniunii prevede altfel, în cazul în care termenele sunt exprimate în zile, se consideră că acestea se referă la zile lucrătoare, iar zilele de sâmbătă, duminică și sărbătorile legale sunt excluse.

În cazul în care termenele au fost stabilite în zile calendaristice deoarece legislația spaniolă sau a Uniunii Europene prevede astfel, acest lucru se menționează în notificările relevante.

3. Atunci când termenul este exprimat în zile, acestea sunt numărate din ziua următoare celei în care este notificat sau publicat actul în cauză, sau din ziua următoare celei în care o cerere este considerată admisă sau respinsă în lipsa unui răspuns din partea autorităților în cauză.

4. Atunci când termenele sunt exprimate în luni sau ani, acestea vor începe să curgă din ziua următoare celei în care este notificat sau publicat actul în cauză, sau din ziua următoare celei în care o cerere este considerată în mod implicit drept admisă sau respinsă în lipsa unui răspuns din partea autorităților relevante.

Termenul se încheie în aceeași zi cu data notificării, publicării sau absenței unui răspuns în luna sau anul expirării. În cazul în care nu există un echivalent al datei inițiale în ultima lună a termenului, data de expirare este considerată a fi ultima zi a lunii.

5. Dacă ultima zi a termenului este o zi nelucrătoare, acesta este prelungit până la următoarea zi lucrătoare.

6. În cazul în care o zi este o zi lucrătoare în localitatea sau comunitatea autonomă în care își are reședința partea vizată și o zi nelucrătoare în locul în care este situat organismul administrativ sau, invers, aceasta va fi tratată ca o zi nelucrătoare în toate cazurile.

7. În scopul calculării termenelor, calendarul zilelor nelucrătoare va fi stabilit de către guvernul central și administrațiile comunitare autonome pentru domeniile lor de competență, sub rezerva calendarului oficial al zilelor lucrătoare. Calendarul aprobat de către comunitățile autonome include zilele nelucrătoare pentru diferitele organe ale administrației publice locale din aria geografică în cauză, pentru care este valabil calendarul respectiv.

Calendarul trebuie să fie publicat înainte de începutul fiecărui an în monitorul oficial specific și prin alte mijloace de comunicare în masă pentru a se asigura informarea publicului cu privire la acesta.

8. Faptul că o zi a fost declarată drept o zi lucrătoare sau nelucrătoare în scopul calculării termenelor nu determină, în sine, modul de funcționare a administrației publice, programul de lucru zilnic sau orele de lucru.

În cadrul procedurilor judiciare, zilele nelucrătoare sunt prevăzute la articolul 182 din Legea organică privind puterea judiciară. Acesta prevede că:

1. următoarele sunt considerate zile nelucrătoare în scopuri procedurale: zilele de sâmbătă și duminică; zilele de 24 și 31 decembrie; zilele de sărbători legale la nivel național, regional și local. Consiliul General al Puterii Judiciare poate, prin regulament, să autorizeze desfășurarea procedurilor judiciare în aceste zile în cazurile care nu sunt prevăzute în mod expres prin lege;
2. o zi lucrătoare începe la ora 8 dimineața și se încheie la ora 8 seara, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

În conformitate cu articolul 183 din același document juridic, sunt nelucrătoare zilele din luna august, precum și toate zilele din intervalul 24 decembrie-6 ianuarie din anul următor, inclusiv, pentru toate procedurile judiciare, cu excepția celor declarate urgente prin dreptul procedural. Cu toate acestea, Consiliul General al Puterii Judiciare poate, prin intermediul unui regulament, să autorizeze desfășurarea de proceduri judiciare în aceste zile în scopul altor proceduri.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Normele sunt prevăzute la titlul V capitolul II din cartea I din Legea nr. 1/2000 privind procedura civilă (*Ley de Enjuiciamiento Civil*, denumită în continuare „Codul de procedură civilă” sau „CPC”), articolele 130-136.

Principalele caracteristici ale normelor în vigoare sunt următoarele:

a) Toate procedurile judiciare trebuie să se desfășoare în zilele lucrătoare și în timpul programului de lucru:

Zilele lucrătoare sunt toate zilele din an, cu excepția zilelor de sâmbătă și duminică și a zilelor din intervalul 24 decembrie-6 ianuarie din anul următor, inclusiv, a zilelor de sărbători naționale și legale în scopul desfășurării de activități în cadrul comunității autonome sau al localității respective. Zilele din luna august sunt, de asemenea, zile nelucrătoare, iar în aceste zile instanțele nu trimit notificări electronice practicienilor în domeniul dreptului, decât dacă respectivele zile sunt considerate a fi zile lucrătoare în cazul acelor proceduri.

Programul de lucru este între ora 8 dimineața și ora 8 seara, cu excepția cazului în care legea prevede altfel pentru o anumită procedură. În scopul notificării și al executării actelor, orele cuprinse în intervalul 8 p.m. și 10 p.m. sunt, de asemenea, considerate ore de lucru.

Prin derogare, în cazul anumitor proceduri, cum ar fi depunerea de oferte în cadrul unei licitații electronice, termenul este definit în zile calendaristice și nu există ore nelucrătoare. Articolul 649 din Legea de procedură civilă prevede un termen de 20 de zile calendaristice de la începerea licitației, iar licitația se va încheia după o oră de la depunerea ultimei oferte, cu condiția ca aceasta să aibă o valoare mai mare decât oferta anterioară cu cea mai mare valoare, chiar dacă acest lucru înseamnă că termenul inițial de 20 de zile, prevăzut la articolul menționat, se prelungește cu până la 24 de ore;

b) Zilele și orele pot fi considerate zile și ore lucrătoare în scopul procedurilor considerate urgente, și anume, atunci când o întârziere ar putea afecta grav părțile în cauză sau buna administrare a justiției, sau ar putea atrage după sine ineficacitatea unei hotărâri judecătorești, (*între exemple se numără internarea nevoluntară din motive de tulburări de ordin psihiatric, măsurile judiciare luate în „interesul superior” al minorilor în orice tip de situații conflictuale care decurg din procedurile civile etc.*). Acest lucru se poate realiza din oficiu, la inițiativa instanței sau la cererea părții interesate și se poate dispune în acest sens, fie de către greșier, fie de către instanța însăși, după caz.

În orice caz, pot fi luate măsuri urgente în luna august, fără a fi nevoie de o autorizare expresă în acest sens. În mod similar, nu este necesară autorizarea dacă, în orele nelucrătoare, trebuie să fie neapărat continuate unele măsuri inițiate în cursul orelor lucrătoare;

(c) în ceea ce privește calcularea termenului, acesta începe să curgă din ziua următoare datei notificării legale a începutului termenului și include ultima zi a termenului, care se încheie la miezul nopții.

În cazul în care legea prevede însă că un termen începe să curgă de îndată ce expiră un alt termen, acesta va începe să curgă din ziua următoare celei de expirare a termenului anterior, fără a fi necesară o nouă notificare;

(d) excluzând excepțiile (persoane fizice care formulează pretenții cu o valoare mai mică de 2 000 EUR), documentele se depun (articolul 135 din CPC) prin intermediul sistemelor online și electronice ale instanțelor. Acestea sunt obligatorii pentru practicienii în domeniul dreptului și pentru anumiți justițiabili, chiar și atunci când nu sunt reprezentați de un reprezentant al instanței (de exemplu, persoane juridice, notari și greșieri: a se vedea articolul 273 din CPC). De asemenea, părțile pot alege să utilizeze aceste sisteme chiar și atunci când nu sunt obligate să facă acest lucru. În cazul în care documentele sunt depuse în format electronic, se emite în mod automat o confirmare de primire sub forma unui document în format electronic. Documentul respectiv include numărul de înregistrare, precum și data și ora depunerii, și anume ora la care se va considera că documentul a fost transmis în toate scopurile. Practicienii în domeniul dreptului pot depune pledoarii și alte documente în format electronic timp de 24 de ore pe zi, în fiecare zi a anului. În cazul în care un document este depus într-o zi nelucrătoare sau în afara orelor de program, se va considera că acesta a fost depus la începutul următoarei zile lucrătoare. Există, de asemenea, posibilitatea de a prelungi termenele care sunt pe punctul de a expira, în cazul în care un document obligatoriu nu poate fi depus până la termen din cauza unei întreruperi neprevăzute a serviciului de comunicații online. Acest lucru se aplică, de asemenea, întreruperilor planificate și cazurilor în care depunerea unui document obligatoriu nu poate fi efectuată din cauza unor restricții, inclusiv de timp, legate produsele informatice utilizate de instanțe. În toate aceste cazuri, prezentarea în următoarea zi lucrătoare este permisă dacă se oferă o justificare pentru dificultatea survenită.

Indiferent de metoda de depunere utilizată, toate documentele pentru care este prevăzut un termen de depunere pot fi depuse până la ora 3 după-amiaza, în ziua lucrătoare următoare celei în care expiră termenul în cauză.

În materie civilă, cererile nu pot fi depuse la instanța competentă;

(e) termenele nu pot fi prelungite: în cazul în care una dintre părți nu respectă termenul, acesta pierde posibilitatea de a efectua actul de procedură în cauză.

Link:

[CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ \(LEY DE ENJUICIAMIENTO CIVIL\)](#)

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Norma generală prevăzută la articolul 151 din Legea de procedură civilă este aceea că toate deciziile pronunțate de instanțele judecătorești sau de către grefieri trebuie să fie notificate sau comunicate în termen de trei zile de la data deciziei respective sau de la data publicării.

Articolul 151 alineatul (2) prevede că, în cazul în care notificarea sau comunicarea este adresată Ministerului Public, Serviciului Juridic al Guvernului, consilierului parlamentului spaniol (*Cortes Generales*) și al adunărilor legislative sau consilierului pentru Serviciul Juridic al Administrației Asigurărilor Sociale sau altor organisme ale comunităților autonome ori organizațiilor guvernamentale locale și, atunci când notificarea comunicarea se transmite prin intermediul organismelor profesionale ale reprezentanților judiciari, se va considera că aceasta a fost transmisă în ziua lucrătoare următoare datei de primire înregistrate în evidențele oficiale sau în confirmarea de primire în cazul în care notificarea sau comunicarea a fost transmisă în format electronic sau online. În cazul în care notificarea sau comunicarea este trimisă după orele 3 după-amiază, se va considera că aceasta a fost primită în ziua lucrătoare următoare.

Articolul 151 alineatul (3) prevede că în cazul în care transmiterea unui document sau al unui ordin care trebuie să însoțească actul de comunicare are loc la o dată ulterioară primirii actului de comunicare, se consideră că notificarea a fost efectuată atunci când s-a înregistrat livrarea documentului, cu condiția ca efectele notificării să fie legate de document.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

În cazul în care o decizie este notificată sau comunicată de către un executor judecătoresc sau prin poștă, data relevantă este data la care documentul este înmănat de către executorul judecătoresc sau de către serviciul poștal și semnat de primire.

În cazul în care actul este notificat sau comunicat prin publicare în temeiul articolului 164 din Legea de procedură civilă, deoarece adresa pârâtului nu este cunoscută, termenul începe să curgă din ziua următoare celei în care acesta a fost afișat la avizierul instanței sau publicat în Monitorul Oficial, ori transmis în format electronic, după caz.

Atunci când copii ale documentelor depuse de reprezentanții legali trebuie transferate reprezentanților legali ai celorlalte părți, articolul 278 din Codul de procedură civilă (CPC) prevede că, în cazul în care, prin lege, actul transferat declanșează începutul unui termen în care trebuie să se desfășoare un act procedural, termenul respectiv va începe să curgă fără implicarea instanței și va fi calculat de la data următoare celei înregistrate pe copiile care au fost transferate sau de la data la care se consideră că acestea au fost transferate, în cazul în care acestea au fost transmise în format electronic. În acest din urmă caz, se consideră că transmiterea a fost efectuată la data și ora indicate pe recipisa care atestă depunerea sa. În cazul în care un document este depus într-o zi nelucrătoare sau în afara orelor de program, se va considera că acesta a fost depus la începutul următoarei zile lucrătoare.

În conformitate cu articolul 162 din CPC, în cazul în care notificările sunt trimise pe cale electronică, utilizând mijloace informatice sau similare, părților sau destinatarilor unor astfel de notificări, care sunt obligați legal sau contractual să le trimită și să le primească pe cale electronică sau în cazul în care destinatarii aleg să facă acest

lucru, precum și în orice alt caz prevăzut de lege, dovada de primire trebuie să demonstreze că aceste notificări au fost transmise.

Practicienii din domeniul dreptului și destinatarii care sunt obligați să utilizeze mijloace electronice, precum și cei care aleg să le utilizeze trebuie să informeze instanțele că dispun de astfel de mijloace. De asemenea, aceștia trebuie să furnizeze o adresă de e-mail în acest scop. În orice caz, în cazul în care notificarea este transmisă corect prin mijloace electronice, cu excepția celor efectuate de serviciile de notificare ale organelor profesionale ale reprezentanților judiciari (*Colegios de Procuradores*), dacă trec trei zile fără ca destinatarul să aibă acces la conținutul acesteia, se înțelege că comunicarea a fost transmisă în mod legal cu efect deplin. În aceste condiții, termenele pentru efectuarea diferitelor etape ale procedurii încep să curgă din ziua lucrătoare care urmează celei de a treia zile lucrătoare.

Se fac excepții în cazul în care destinatarul dovedește că nu a putut avea acces la sistemul de notificare în perioada respectivă. În cazul în care eșecul accesului se datorează unor motive tehnice, iar aceste motive sunt încă active în momentul în care sunt aduse la cunoștința instanței, notificarea se efectuează prin transmiterea unei copii (pe suport de hârtie) a hotărârii. Cu toate acestea, în astfel de cazuri, atunci când accesul are loc după termenul-limită, dar înainte ca comunicarea să fie efectuată prin intermediul unei livrări fizice, comunicarea se consideră a fi efectuată corect la data indicată pe confirmarea electronică.

Se exclud, de asemenea, cazurile de forță majoră în care organele profesionale ale reprezentanților judiciari au suspendat transmiterea notificării pentru o perioadă maximă de trei zile, astfel cum se prevede la articolul 151 alineatul (2).

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Termenul începe să curgă din ziua următoare celei în care s-a produs evenimentul pe care legea îl stabilește ca declanșator.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Zilele nelucrătoare sunt excluse din calculul termenelor, cu excepția cazurilor explicate anterior cu privire la ofertele din cadrul licitațiilor electronice, în care termenul este exprimat în zile calendaristice.

La calcularea termenelor pentru acțiuni urgente, zilele din luna august nu sunt considerate zile nelucrătoare: sunt excluse din calcul numai zilele de sâmbătă, duminică și de sărbătoare legală.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele exprimate în luni sau în ani sunt calculate de la o dată la alta. Legislația spaniolă nu prevede termene exprimate în săptămâni.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În cazul în care nu există un echivalent al datei inițiale în ultima lună a termenului, data de expirare este considerată a fi ultima zi a lunii.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care un termen expiră într-o zi de sâmbătă, duminică sau într-o altă zi nelucrătoare, acesta va fi considerat a fi prelungit până în următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenele nu pot fi prelungite. Cu toate acestea, pot fi întrerupte sau prelungite în cazul în care acestea nu pot fi respectate din motive de forță majoră. În aceste cazuri, termenul începe să curgă din nou atunci când motivul întreruperii sau al prelungirii a încetat. Grefierul, fie din oficiu, fie la cererea părții afectate de situație, trebuie să prezinte dovezi cu privire la o astfel de situație de forță majoră în cadrul unei ședințe la care participă celelalte părți. Acest lucru este valabil și în situațiile în care avocatul sau mandatarul instanței nu își poate asuma funcția. (A se vedea răspunsul de la întrebarea 13.)

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Termenele pentru diferitele tipuri de căi de atac sunt prevăzute prin lege și nu pot fi prelungite. Pentru introducerea unei căi de atac la instanța imediat superioară (*recursos de apelación*) și la Curtea Supremă (*recursos de casación*), termenul este de 20 de zile din ziua următoare celei în care a fost notificată sau comunicată hotărârea judecătorească (articolele 458 și 479 din CPC).

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Termenele legale nu pot fi prelungite. În unele cazuri, legea impune ca instanța să stabilească o anumită dată și oră pentru un act.

Prin derogare, în mod excepțional, se prevede posibilitatea întreruperii sau prelungirii termenelor în caz de forță majoră:

a. aceasta este inclusă la articolul 134 alineatul (2) din Legea de procedură civilă. Grefierul, fie din oficiu, fie la cererea părții afectate de situație, trebuie să prezinte dovezi cu privire la o astfel de situație de forță majoră în cadrul unei ședințe la care participă celelalte părți. Decizia grefierului poate fi contestată în instanță. În acest caz, calculul se reia în momentul în care cauza întreruperii sau a întârzierii încetează să existe.

De asemenea, sunt prevăzute dispoziții specifice de suspendare, pentru o perioadă de trei zile lucrătoare, din motive obiective de forță majoră care afectează avocații sau mandatarii instanței, cum ar fi nașterea și îngrijirea unui minor, o boală gravă și un accident care implică spitalizare, decesul rudelor până la gradul al doilea de rudenie sau afinitate sau absența de la locul de muncă atestată de sistemul de securitate socială sau de sistemul de sănătate ori de o dispoziție socială echivalentă. Aceste motive sunt furnizate de Baroul Avocaților (*Colegio de Abogados*) sau de organismele profesionale ale reprezentanților judiciari ai instanțelor sau de părțile implicate.

b. odată ce a fost fixată o dată pentru o ședință de judecată, dacă oricare dintre persoanele citate să se prezinte nu se înfățișează din motive de forță majoră sau din motive similare, aceasta trebuie să informeze imediat instanța, prezentând dovezi în acest sens, și să solicite o nouă ședință sau hotărâre [articolul 183 alineatul (1) și articolele 189 și 430 din CPC]. Se stabilește o nouă ședință de judecată în cazul în care se acceptă dovezile și dacă această situație împiedică următoarele părți să participe: avocatul [articolul 183 alineatul (2) și articolul 188 alineatul (1) punctele 5 și 6 din CPC]; o parte a cărei prezență este necesară, deoarece nu este asistată de un avocat sau trebuie să fie interogată; [articolul 183 alineatul (3) și articolul 188 alineatul (4) din CPC] sau un martor ori un expert. În acest din urmă caz, martorul sau expertul poate fi chemat, în schimb, să examineze elementele de probă în afara ședinței, după audierea părților [articolul 183 alineatul (4) din CPC]; Motivul suspendării este menționat în mod expres ca motiv de suspendare a concediului pentru nașterea sau pentru îngrijirea unui minor de către avocatul părții, caz în care un nou aviz poate fi emis numai la sfârșitul perioadei legale de concediu obligatoriu. Acest lucru este valabil, de asemenea, pentru urgențele medicale care apar în aceeași zi cu avizul sau în termen de douăzeci și patru de ore imediat anterioare notificării. În cazul în care oricare dintre aceste circumstanțe afectează reprezentantul legal al uneia dintre părți, fără posibilitatea de a numi un înlocuitor, ședința de judecată se suspendă, de asemenea, și nu poate fi redeschisă decât după trecerea a trei zile. În acel moment, organul profesional al reprezentanților judiciari ai instanțelor poate, dacă este cazul, să prevadă înlocuirea acestuia.

c. în cazul unei persoane care sfidează instanța, termenul în care aceasta solicită anularea unei hotărâri

definitive poate fi prelungit în caz de forță majoră [articolul 502 alineatul (2) din CPC];

d. în cazul în care elementele de probă sunt examinate înainte de proces (examinare care poate fi autorizată de către judecător în temeiul articolului 293 și următoarele din Codul de procedură civilă, dacă există o temere fondată că nu va fi posibilă examinarea elementelor de probă în etapa obișnuită a procedurii), cererea trebuie depusă în termen de două luni de la examinarea elementelor de probă, cu excepția cazului în care se dovedește că nu a fost posibilă inițierea procesului în acest termen din motive de forță majoră sau din cauze similare [articolul 295 alineatul (3) din CPC].

De asemenea, cele două părți pot depune o cerere, de comun acord, de suspendare a procedurii, fără a oferi motive sau pentru a le permite acestora să încerce să ajungă la o înțelegere sau un acord ori să recurgă la mediere sau arbitraj. Procedura nu poate fi suspendată pentru mai mult de 60 de zile sau până la încheierea procesului de mediere [articolul 19 alineatul (4) și articolul 415 din CPC].

Dacă se depune o cerere pentru a beneficia de asistență juridică, articolul 16 din Legea nr. 1/1996 din 10 ianuarie 1996 (Legea privind asistența juridică), modificată prin Legea nr. 42/2015 menționată anterior, prevede două scenarii posibile:

1. Dacă cererea de asistență juridică se face în cursul procedurii, pentru a împiedica prescrierea dreptului la o acțiune sau refuzarea uneia dintre părți a dreptului la un proces, grefierul (*Letrado de la Administración de Justicia*) sau organul administrativ poate dispune, din oficiu sau la cererea părților, suspendarea termenului până la adoptarea unei decizii privind acordarea sau nu a asistenței juridice, sau să numească provizoriu un avocat și un reprezentant judiciar în cazurile în care reprezentarea legală este obligatorie sau impusă în interesul actului de justiție, cu condiția ca cererea să fi fost depusă în termenul prevăzut de normele de procedură civilă.

2. Dacă cererea de asistență juridică se face înainte de începerea procedurii și acțiunea poate fi afectată de expirarea termenelor de decădere sau de prescripție, aceste termene vor fi întrerupte sau suspendate până când va exista o numire provizorie a unui avocat și, după caz, a unui reprezentant al instanței, care să preia cazul în numele solicitantului; în cazul în care nu se poate face o astfel de numire, aceste termene vor fi întrerupte sau suspendate până la adoptarea unei decizii administrative definitive cu privire la acordarea sau nu a asistenței juridice.

În orice caz, termenul de prescripție va începe să curgă de la data la care solicitantul este notificat în legătură cu numirea provizorie a unui avocat de către barou sau, dacă este cazul, de la data la care Consiliul pentru asistență juridică emite decizia sa de a acorda sau nu asistență juridică și, în orice caz, în termen de două luni de la data depunerii cererii.

Dacă cererea se respinge, este în mod clar abuzivă și are ca obiect numai prelungirea termenelor, instanța sesizată cu soluționarea cauzei poate calcula termenele în condițiile cele mai stricte permise de lege, cu toate consecințele aferente.

În cadrul unei proceduri orale privind inițierea unei proceduri de evacuare sau evacuarea dintr-o reședință obișnuită, cum ar fi evacuarea pentru neplată sau expirarea termenului, articolul 441 alineatul (5) din CPC prevede un alt caz de suspendare a procedurii, dacă gospodăria în cauză se află într-o situație de vulnerabilitate socială sau economică, pentru ca autoritățile competente să prezinte o propunere de locuințe sociale de închiriat alternative decente, măsuri de îngrijire imediată sau posibile ajutoare financiare și subvenții de care poate beneficia pârâtul. După obținerea de informații de la autoritățile publice competente în domeniul locuințelor și al asistenței sociale și după audierea părților, instanța decide prin ordonanță dacă suspendă procedura de adoptare a măsurilor propuse de autoritățile publice pentru o perioadă maximă de două luni în cazul în care reclamantul este persoană fizică sau pentru o perioadă de patru luni în cazul unei persoane juridice.

După adoptarea măsurilor de către autoritățile publice competente sau după expirarea perioadei maxime de suspendare, suspendarea este revocată automat, iar procedura continuă cu toate formalitățile.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc

unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu se aplică.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

În general, o parte care nu respectă un termen își pierde dreptul de a exercita acțiunea în cauză (articolul 136 din Legea de procedură civilă). Unele dintre cele mai importante exemple în acest sens sunt următoarele:

- în ceea ce privește înfățișarea pârâtului la proces, se consideră că acesta sfidează instanța [articolele 442 alineatul (2) și 496 alineatul (1) din Legea de procedură civilă], iar procesul continuă fără ca pârâtul să fie citat din nou. Acesta este înștiințat doar cu privire la această decizie și la hotărârea definitivă care pune capăt procesului (articolul 497 din CPC);
- în procedura ordinară, în cazul în care solicitantul sau avocatul solicitantului nu se prezintă la audierea preliminară, iar pârâtul fie nu se prezintă, fie nu se înfățișează, sau se înfățișează însă nu declară că are un interes legitim în continuarea procedurii, cauza este respinsă (articolul 414);
- în procedura orală, în cazul în care solicitantul nu se înfățișează, iar pârâtul nu declară că are un interes legitim în continuarea procedurii, se va considera că solicitantul a întrerupt procedura. Se va dispune ca solicitantul să achite cheltuielile de judecată și să plătească pârâtului o compensație în cazul în care acesta din urmă solicită acest lucru și prezintă dovezi privind daunele și pierderile suferite [articolul 442 alineatul (1) din CPC];
- fără a aduce atingere obligației instanței de a instrumenta în mod activ cauzele, în cazul în care nu există nicio activitate în cadrul procedurii, se va considera că toate formalitățile și căile de atac de la toate gradele de jurisdicție au fost abandonate (articolul 237 din CPC). Procedura în primă instanță expiră după doi ani de inactivitate și se consideră că a fost retrasă, dar există posibilitatea introducerii unei noi acțiuni. Procedura în a doua instanță sau în așteptarea unui apel extraordinar din motive de viciu de procedură, ori a unui recurs la Curtea Supremă, expiră după un an de inactivitate și se consideră că partea în cauză a abandonat toate căile de atac. Termenele sunt calculate de la data la care notificarea sau comunicarea a fost transmisă ultima dată părților. Nu intervine prescripția dacă motivele pentru care procedura a fost întârziată țin de forța majoră sau de alte motive independente de voința părților;
- procedurile de executare silită nu se prescriu și pot fi continuate până la executarea hotărârii judecătorești, chiar dacă rămân inactive în termenele descrise mai sus. Însă, ca această situație să fie valabilă, procedura de executare trebuie să fi fost inițiată, deoarece articolul 518 din Legea de procedură civilă impune un termen de prescripție de cinci ani pentru orice măsură de executare silită întemeiată pe o hotărâre judecătorească, o decizie judecătorească sau un acord de mediere. Termenul de cinci ani începe să curgă din momentul în care hotărârea devine definitivă și irevocabilă. Prin urmare, în cazul în care nu se depune o cerere de executare în acest termen intervine prescripția și se pierde dreptul de a executa hotărârea prin intermediul instanțelor.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

În cazul în care una dintre părți este informată că termenul pentru o anumită acțiune a expirat, determinând inițierea următoarei etape procedurale, sau atunci când cererea unei părți este respinsă pe motivul că a fost formulată tardiv, partea în cauză poate ataca hotărârea. Acest lucru este valabil, de exemplu, în cazul în care a fost respinsă o cerere formulată în apărare, pe motivul că aceasta a fost depusă după termen.

O persoană care a fost condamnată în lipsă și căreia i-a fost notificată sau comunicată personal hotărârea judecătorească poate introduce o cale de atac numai prin apel la instanța imediat superioară (*recurso de apelación*) sau la Curtea Supremă (*recurso de casación*). Aceleași căi de atac pot fi utilizate de pârâtul care nu se înfățișează și care nu a primit personal notificarea sau comunicarea hotărârii, dar, în acest caz, termenul pentru introducerea unor astfel de căi de atac curge din ziua următoare datei publicării deciziei de aplicare a unei pedepse în cadrul Tabloului unic de notificare judiciară sau, după caz, prin mijloacele electronice menționate la articolul 497 alineatul (2). (articolul 500 din CPC).

În cazul în care o persoană nu s-a înfățișat în instanță în mod sistematic, aceasta poate încerca să obțină anularea unei hotărâri definitive în cazul în care aceasta nu a putut să se înfățișeze în instanță sau nu a avut cunoștință de existența procedurii din motive de forță majoră (articolul 501 și următoarele din CPC).

■ Ultima actualizare: 23/04/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.